

Tumble Tales

Het magische regenwoud

Auteur: L.M. van Dijk

Eerste uitgave: © December 2025

Inhoud

Hoofdstuk 1 De magische fotobooth	2
Hoofdstuk 2 De basis van jouw chocoladebolletjes	13
Hoofdstuk 3 Meester Schildpad.....	25
Hoofdstuk 4 De Berg van Verspilling	40
Hoofdstuk 5 De Raad van Papegaaien	53
Hoofdstuk 6 Terug naar huis.....	68
Nawoord	79
✦ Vraag voor slimme lezers	82
Wat hebben we geleerd van Familie Tumble?	83
Bedankt voor het lezen!.....	85

Hoofdstuk 1 De magische fotobooth

De zon scheen door het keukenraam bij de familie Tumble. Het was zo'n ochtend waarop alles een beetje

langzaam leek te gaan. De klok leek sloom te tikken, Biscuit lag onder de tafel te snurken en ergens boven hoorde je Milo zijn kamerdeur dicht gooien.

Aan de ontbijttafel zat Lois met haar kin in haar handen naar buiten te staren.

Ze keek naar de

wolken. En naar de vogels.

Maar toen weer naar haar bord.

Ze zuchtte.

Het was een lange zucht.

Mama zette een kop thee op tafel en keek haar nieuwsgierig aan.

“Wil je iets eten, lieverd?”

Lois draaide met haar vingers.

“Hmm...”

Ze keek naar het brood en de kaas.

Maar daar had ze geen trek in.

“Mag ik misschien yoghurt... met chocoladebolletjes?” vroeg ze.

“Tuurlijk!” Zei mama.

“Dat is eigenlijk een heel goed idee.”

Binnen een minuut stond er een kommetje yoghurt met een klein bergje chocoladebolletjes voor Lois haar neus.

Ze nam een hap.

Nog een hap.

En nog één.

Maar daarna begon ze een beetje met haar lepel te roeren.

De bolletjes draaiden rond alsof ze in een zwembad zwommen.

Lois keek naar mama.

Die bezig was aan het aanrecht.

Langzaam schoof
Lois het bakje een
stukje van zich af.

Mama hoorde het.

Het kleine
schuifgeluid.

En ze zuchtte.

“Lois...”

Lois keek schuldig
naar haar yoghurt.

“Als je ergens
om vraagt, is het
wel de bedoeling
dat je het ook opeet.”

Lois haalde haar schouders op.

“Ik heb toch een beetje gegeten...”

Aan de andere kant van de tafel zat Milo inmiddels met grote ogen naar de pot chocopasta te kijken.

“Mam! Mag ik vier broodjes chocopasta?”

Mama keek hem aan met één opgetrokken wenkbrauw.

“Vier?”

Milo knikte enthousiast.

“Ik heb echt zoveel honger!”

Mama gaf Milo alles wat hij nodig had om zijn broodjes te maken en ging naast hem zitten.

“Ik ga straks boodschappen doen. Moet ik iets meenemen?”

Milo hoefde daar geen seconde over na te denken.

“Chips! Autosnoepjes! Dubbelvla! Frisdrank! En die chocoladekoekjes!”

Mama sloeg haar hand tegen haar voorhoofd.

“Okeee... maar kun je ook één gezonde keuze maken?”

“Ugh... doe dan maar bananen.”

Lois keek plotseling op.

“Mama... mag ik mee boodschappen doen?”

Mama glimlachte meteen.

“Dat zou ik heel fijn vinden.”

Lois sprong bijna van haar stoel.

“YES!”

Biscuit blafte, ze wilde ook mee.

Even later stonden Lois en mama in de supermarkt.

Lois kreeg de scanner.

En dat was voor Lois ongeveer het beste wat er bestond.

“PIEP!”

Ze scande een pak melk.

“PIEP!”

Een doos pasta.

“PIEP!”

Lois hield de scanner omhoog alsof het een laserzwaard was.

“Mama kijk! Ik ben Kapitein-scanner!”

Mama moest lachen.

“Kapitein-scanner?”

Lois knikte serieus.

Mama wist niet precies wat dat betekende, maar het klonk grappig.

Lois wees ondertussen naar zo ongeveer elk ongezond product dat ze kon vinden.

“Mam kijk! Koekjes!”

“Mam kijk! Snoep!”

“Mam kijk! Drievoudige chocolade-ijsjes!”

“Mam kijk! Chips met kaassmaak!”

Mama zuchtte.

Toen ze een nieuwe gang in liepen, bleef Lois plotseling staan.

“Mama...”

“Mama kijk!”

Tegen de muur stond een grote felgroene fotobooth.

Hij zat vol junglebladeren, papegaaien, bloemen en lianen.

Bovenaan stond:

"Maak een foto en red een stukje regenwoud!"

Mama fronste.

“Dat heb ik hier nog nooit gezien.”

Er stond een bord naast.

Elke foto = een boom geplant

Lois' ogen werden groot.

“Mamaaa kunnen we dat doen?!”

Mama dacht even na.

“Nou voorruit” zei ze.

“Eén foto.”

Lois rende erheen.

Binnen in de fotobooth was het donkerder dan verwacht.

De muren zaten vol bladeren.

Maar ze leken...

...te bewegen.

Alsof er wind doorheen ging.

“Dat is een beetje creepy,” fluisterde Lois.

Mama drukte op de knop.

START FOTO

Er klonk een zoemend geluid.

Het licht begon te knippen.

Maar in plaats van een flits... begon de hele fotobooth groen te gloeien.

